

Earnest Larsen: *Spiritual Renewal of the American Parish*. Liguori (Miss.) 1975 ss. 64.

Duchowa odnowa amerykańskiej parafii Earnest Larsena, amerykańskiego redemptorysty, ukazała się w centrum wydawniczym księży redemptorystów, które jest znane z publikacji podejmu-

jących tematykę posoborowej odnowy Kościoła. Tym razem przedmiotem publikacji jest duchowe odrodzenie amerykańskiej parafii w procesie odnowy posoborowej.

Autor przedstawia wspomniany temat w 5 rozdziałach: 1. Odnowa, 2. Chrystus (centrum parafii), 3. Żywe znaki obecności Chrystusa, 4. Model parafii, 5. Duchowość. Jakkolwiek temat odnowy jest bardzo modny i stanowi wielką pokusę do sensacyjnego potraktowania go, to jednak Larsen nie poddał się tej pokusie. Przeciwnie, już na początku swego studium ma świadomość nadużywania modnych pojęć i zwraca uwagę, jak samo pojęcie odnowy było już zawodnie używane do liturgii, parafii, życia duchownych i świeckich, i jak zawsze u kresu takiej odnowy trzeba było pytać, czy to, co się osiągnęło, jest tym, czego się pragnęło. Błąd polegał — zdaniem Autora — na traktowaniu odnowy jako projektu, a nie jako procesu (s. 6) lub jako problemu, a nie jako tajemnicy (s. 7). Tymczasem odnowa parafii wiąże się z tajemnicą. Wykluczysz wszystkie tajemnice, wyklucza się istotną rzeczywistość parafii. Jest tak, gdyż i wiara, i sakramenty św., i życie parafii stanowią tajemnicę. Rady parafialne zajmujące się rozwiązywaniem problemów parafii mogą mieć wielkie sukcesy na tym polu, ale to jeszcze nie odnowa parafii, której życie jest zakotwiczone w tajemnicy wiary, nadziei i miłości chrześcijańskiej.

Dla odnowy parafii ważniejszym od pytania „Jak?” jest pytanie „Dlaczego?” i pytanie „Kim jest twój Bóg dla ciebie?” (s. 8). Rozpatrywanie tego pytania w dziedzinach różnych aktywności parafialnego życia, w życiu wewnętrznym, czyli duchowej mocy parafii w wizji całościowej parafialnego życia, winno poprowadzić po słusznych drogach odnowy (s. 8-15).

Podając w rozdziale II zagadnienie Chrystusa jako centrum parafii, Autor stwierdza, że każdy wierny jako członek parafii musi mieć świadomość, kim jest Chrystus dla niego. Doświadczenie Chrystusa, Chrystusa żywego, Chrystusa zbawiciela, Chrystusa wzywającego do zbawczego posłannictwa, Chrystusa udzielającego nam mocy Du-

cha, Chrystusa przeprowadzającego nas od śmierci do życia i Chrystusa dającego nam możliwość duchowego wzrostu aż do pełni świętości; zatem doświadczenie Chrystusa wiary, nadziei i miłości chrześcijańskiej jest sprawdzianem dokonującego się procesu odnowy parafii (s. 16-25).

Rozdział następny stanowi jakby krystalizację założeń poprzedniego. Jego idea streszcza się zasadniczo w uobecnianiu Chrystusa w życiu parafian i parafii przez osobistą odpowiedź każdego na słowo objawiającego się Boga w Chrystusie, przez rzeczywiste przejście od śmierci do życia, czyli przeżycie Misterium Paschalnego, przez budowanie chrześcijańskiej wspólnoty mocą Ducha Świętego, której istotną więzią jest miłość, i przez udział w misji i posłannictwie Chrystusa w stosunku do innych i świata (s. 26-38).

Rozdział IV jest poświęcony różnym przejawom aktywności w życiu parafii, które mają wyrażać i urzeczywistniać istotny cel istnienia i funkcjonowania parafii. Wszystkie te dziedziny życia który można nazwać aktywem parafii, c liturgii, wychowaniu, różnych typach działalności społeczno-organizacyjnej, o życiu apostołskim i bycie materialnym parafii. Wszystkie te dziedziny życia wspólnoty parafialnej nie mogą być widziane czy urzeczywistniane w oderwaniu od istoty Kościoła, a ostatecznie od samego Chrystusa i Jego zbawczego posłannictwa pod grozą utraty ich własnego sensu (s. 39-50).

Ostatni rozdział (V) swego studium o odnowie parafii amerykańskiej poświęca Autor życiu duchowemu parafii (*Spirituality*), które ma się stać osobistym życiem duchowym każdego, a szczególnie przywódców życia parafialnego. Bez osobistej duchowości parafian nie może być mowy o duchowości parafii, a bez tej — o odnowie życia parafialnego. Życie duchowe, o którym tu mowa, ma kształtować każdego członka parafii po linii urzeczywistnienia ich jako chrześcijan, ma rodzić w

nich właściwą świadomość i postawę duchową w stosunku do świata, w którym żyją, i pozwolić im osiągnąć kierunek i jedność życia pastoralnego. Wspomniany wzrost w życiu chrześcijańskim to nic innego jak głębokie partycypowania z dnia na dzień w tajemnicy Chrystusa umierającego i Chrystusa żyjącego. Miarą naszego chrześcijaństwa jest nasze osobiste doświadczenie Boga zbawiającego nas w Chrystusie. Rozwój członków parafii w życiu chrześcijańskim przebiega po linii ich tożsamości chrześcijańskiej (s. 51-62).

Jakkolwiek omawiana książka Lar-sena nie stanowi wszechstronnego studium, nad zagadnieniem odnowy ame-

rykańskiej parafii, to jednak trzeba powiedzieć, że zasługuje ona na uwagę nie tylko dlatego, że ukazała się obecnie i że dotyczy modnej tematyki. W wielości problemów, jakie rodziły się i wciąż rodzą w związku z posoborową odnową Kościoła katolickiego w USA, odpowiedzialnie i głęboko potraktowane przez Autora zagadnienia mogą być prawdziwym światłem dla ludzi odpowiedzialnych za wspomnianą odnowę i ludzi szukających dróg odnowy. W tym sensie może ona także oddać przysługę odnowie życia parafialnego Kościoła w innych krajach.

Ks. Walerian Słomka